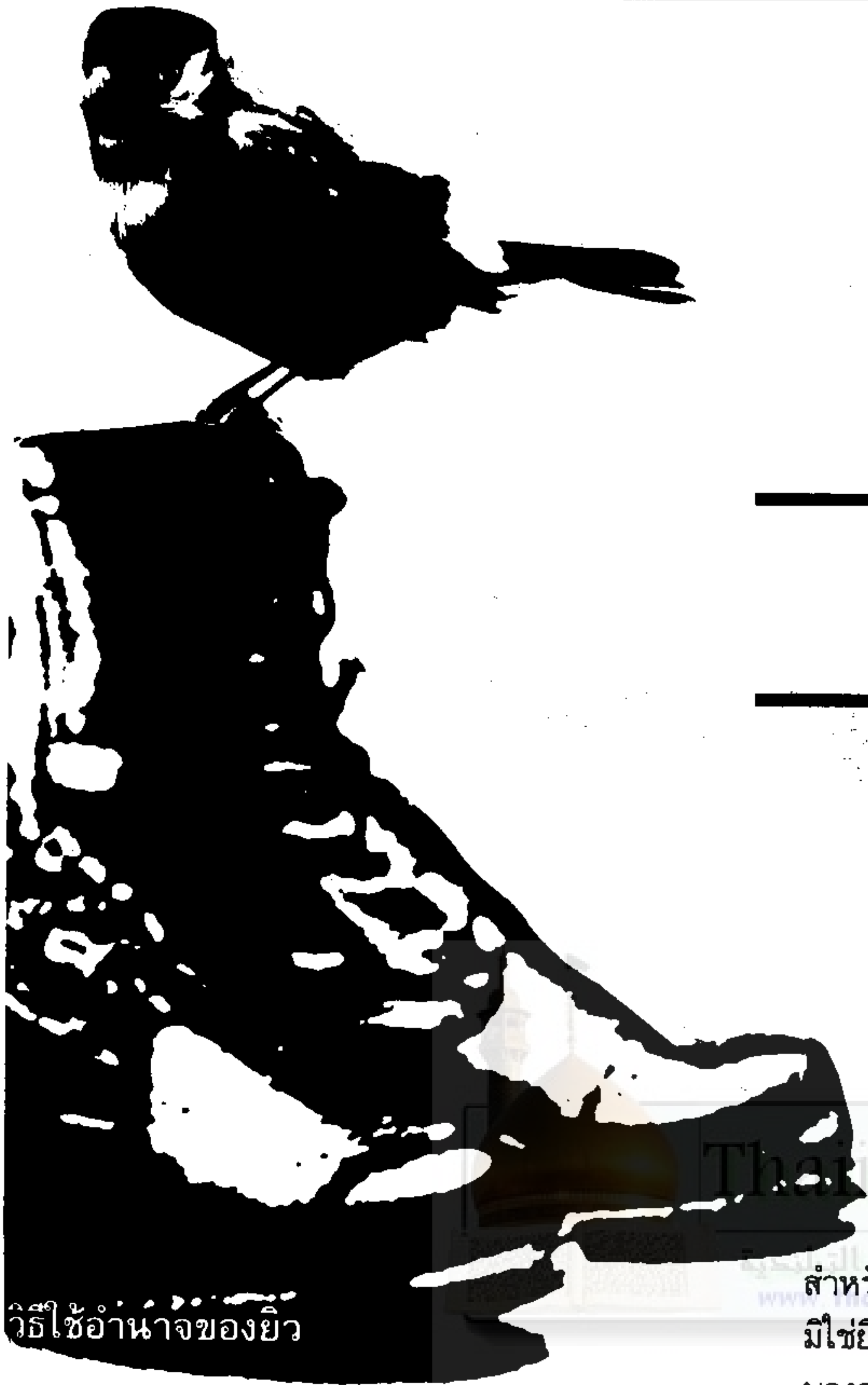

องค์การ

ยิวสากล

โดย เฮนรี ฟอร์ด

(ต่อจากเล่มที่แล้ว)

วิธีใช้อำนาจของยิว

มีองค์การของยิวอยู่สององค์การซึ่งมีความลึกลับและมีอำนาจมาก นั่นคือนิวยอร์กเกฮิลลาห์ (New York Kehillah) กับคณะกรรมการอเมริกันยิว (American Jewish Committee) องค์การเกฮิลลาห์นั้นมีอำนาจมากอยู่ในชีวิตด้านการเมืองของนิวยอร์ก เป็นองค์การที่ในปัจจุบันนี้มีอิทธิพลมากอยู่ในส่วนอื่นๆ ของโลกด้วย เป็นผู้ออกแผนการที่ทางด้านหนึ่งสนับสนุนยิวและอีกด้านหนึ่งเป็นปรปักษ์ต่อผู้ที่มีเชื้อยิว มันเป็นกลุ่มกลาง เป็นรัฐบาลภายในซึ่งการปกครองของมันก็คือกฎหมายและการกระทำของมันคือการแสดงความมุ่งหมายของยิว มันคือตัวอย่างที่แท้จริงของรัฐบาลที่ซ่อนอยู่ภายในรัฐบาลซึ่งอยู่ในเมืองที่ใหญ่ที่สุดและมีอำนาจทางการเมืองมากที่สุด องค์การนี้ยังสร้างกลไก

สำหรับโฆษณาความคิดสนับสนุนยิวและเป็นปรปักษ์ต่อผู้ที่มีเชื้อยิว และนำเอาความกดดันของยิวมาต่อต้านความคิดบางอย่างของชาวอเมริกัน กล่าวคือรัฐบาลยิวในนิวยอร์กได้กลายเป็นส่วนสำคัญของรัฐบาลยิวในสหรัฐอเมริกาไป

คำว่า “เกฮิลลาห์” นั้นมีความหมายเช่นเดียวกับ “กาฮาล” ซึ่งหมายถึง “ชุมชน” หรือรัฐบาล แสดงถึงรูปแบบของรัฐบาลยิวที่อยู่กระจัดกระจายตามที่ต่างๆ ในยุโรปตะวันออกทุกวันนี้ กาฮาล คืออำนาจและผู้มีอำนาจที่ชาวยิวซึ่งซื่อสัตย์ (ต่อยิวด้วยกัน) จะมองหารัฐบาลและความยุติธรรมได้ เกฮิลลาห์แห่งนิวยอร์กเป็นสหภาพชาวยิวที่ใหญ่ที่สุดและมีพลังที่สุดในโลก ศูนย์กลางของโลกยิวได้ย้ายมาที่เมืองนี้ นั่นคือความหมายของการที่ชาวยิวทั่วโลกอพยพมายังนครนิวยอร์ก ในระยะสองสามทศวรรษนี้สำหรับพวกยิว นิวยอร์กก็เป็นเหมือนกรุงโรมสำหรับชาวคาทอลิกและนครมักกะฮ์สำหรับชาวมุสลิมนั่นเอง เกฮิล

ลาห์ก็คือคำตอบที่สมบูรณ์ต่อคำ
แถลงการณ์อันหลอกลวงที่ว่า
ชาวยิวนั้นแตกแยกกันจนไม่
สามารถทำอะไรร่วมกันได้
แต่ประสบการณ์ทั้งหมดแสดง
ว่าพวกนายทุนและพวกบอล
เชวิก พวกพระยิวและหัวหน้า
สหภาพล้วนแต่รวมตัวกันอยู่
ภายใต้ธงของยิว ลองท่านไป
แตะต้องนายทุนอนุรักษ์นิยมซึ่ง
เป็นยิวเข้าสักคนซิ คอม-
มิวนิสต์แดงซึ่งเป็นยิวเหมือนกัน
จะต้องกระโดดออกมาปกป้อง
เขาทันที อาจเป็นไปได้ว่าใน
บางครั้งพวกเขารักกันและกัน

น้อยลงไป แต่รวมทั้งหมดแล้วพวกเขาเกลียดคนที่ไม่ใช่
ยิวมากกว่า นั่นแหละคือพันธมิตรร่วมกันของเขา เกฮิล
ลาห์คือสัมพันธมิตรอันหนึ่งซึ่งมีไว้รุกราน “ผู้ที่มีใช่ยิว” มาก
กว่าจะมีไว้เพื่อปกป้องตัว

ภาพของเกฮิลลาห์นั้นเป็นภาพที่แปลกและน่าประทับใจ
ใจในเรื่องที่ว่าผู้คนที่มีความเชื่อชาติกำเนิดอันเดียวกัน มีความ
เชื่อในตัวเองและในอนาคตของตนอย่างแข็งขันโดยมิได้คำนึง
ถึงความแตกต่างภายในใดๆ ได้มารวมกันเองเป็นองค์การ
ที่มีพลังอำนาจเพื่อความก้าวหน้าทางชาติพันธุ์ ทางวัตถุ
และศาสนาของเชื้อชาติของตนเองจนกระทั่งกัดกันคนเชื้อ
ชาติอื่นๆ ออกไปหมด

ส่วนคณะกรรมการอเมริกันยิวนั้นก่อกำเนิดขึ้นในปี 1906
ในตอนนั้นรัฐบาลกำลังทำการไต่สวนเรื่อง “การขายทาส
ผิวขาว” ผลก็คือมีการออกประชามติซึ่งแสดงความไม่นับ
ถือต่อชาวยิวออกมา จึงได้เริ่มมีการเคลื่อนไหวเพื่อปกป้อง
ชาวยิวขึ้น เกฮิลลาห์ได้ทำการประท้วงคำแถลงการณ์ของ
นายพลบิงแฮมซึ่งตอนนั้นเป็นหัวหน้าตำรวจในนครนิวยอร์ก
ที่ว่าพวกยิวก่ออาชญากรรมถึง 50% ของอาชญากรรมที่
เกิดขึ้นในเมืองนั้น หลังจากนั้นไม่นาน นายพลบิงแฮมก็
หายไปจากกิจการงานสาธารณะ และวารสารของชาติฉบับ

หนึ่งซึ่งมีอำนาจและอิทธิพลมาก
ที่เคยลงบทความมากมายเกี่ยว
กับการค้นพบของรัฐบาลเกี่ยวกับ
การไต่สวนเรื่องทาสผิวขาวก็ถูก
บังคับให้เลิกไป

เกฮิลลาห์ได้แบ่งนคร
นิวยอร์กออกในทำนองเดียวกับ
ที่คณะกรรมการอเมริกันยิวแบ่ง
สหรัฐอเมริกา ชาวยิวทุกคน
จะอยู่ในแถบหนึ่งหรือมากกว่า
หนึ่งแถบและสังกัดอยู่ในสหภาพ
สมาคมลับหรือระบบหรือคณะ
กรรมการหรือสหพันธ์เช่นนั้นซึ่ง
มีรายชื่อยืดยาว ความมุ่ง
หมายและวิธีการก็คือเพื่อทำให้

ชีวิตชาวอเมริกันทุกชั้นตอนมิใช่เพียงตกอยู่ภายใต้สายตาที่
คอยเฝ้ามองเท่านั้น แต่ยังถูกกระทำการตอบโต้อย่างรวดเร็ว
และรุนแรงอีกด้วย

ในการประชุมเพื่อจัดตั้งเกฮิลลาห์นั้นได้มีการแสดง
ความรู้สึกต่างๆ ซึ่งนำนำมาพิจารณากันในตอนนั้น จูดาห์ แอล.
แมกเนสซึ่งตอนนั้นเป็นพระยิวอยู่ที่โบสถ์เอมมานูเอลและเป็น
ประธานในที่ประชุมได้เผยแพร่ออกมาว่า “การที่จะสร้าง
มติมหาชนของชาวยิวขึ้นมาจำเป็นต้องมีองค์การกลางอย่าง
เช่นองค์การของชุมชนยิวในนครนิวยอร์ก”

พระแอชเชอร์ได้รับการปรบมืออย่างกึกก้องเมื่อเขาพูด
ว่า “ผลประโยชน์ของชาวอเมริกันเป็นเรื่องหนึ่ง ส่วนผล
ประโยชน์ของชาวยิวก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง”

ในการประชุมครั้งแรกเมื่อปี 1906 นั้นมีตัวแทนจาก
สมาคมยิว 222 สมาคมซึ่งเป็นสมาคมทางศาสนา การเมือง
อุตสาหกรรม และสังคม เพียงปีกว่าๆ เท่านั้นจำนวนของ
องค์การยิวที่สังกัดอยู่ภายใต้เกฮิลลาห์ก็เพิ่มขึ้นเป็น 688
และในปี 1921 ก็มีกว่า 1000 องค์การ เมื่อมีการประกาศ
ถึงแผนการของเกฮิลลาห์ที่จะทำให้นิวยอร์กเป็นเมืองของ
ชาวยิวและทำให้สหรัฐอเมริกากลายเป็นประเทศของยิวนั้น
ชาวยิวอนุรักษ์นิยมบางคนในนิวยอร์กก็ตกใจ พวกเขาไม่

ได้คาดหมายว่าชาวอเมริกันจะทนได้ พวกเขาคิดว่า ประชาชนอเมริกันคงจะเข้าใจได้ทันทีและจะรีบต่อต้าน มีบางคนก็สงสัยว่าเกฮิลลาห์จะมีอำนาจเหนือชาวยิวที่นั่นเหมือนกับที่มีต่อถิ่นชาวยิวในประเทศเดิมของพวกเขาจริงหรือไม่ เจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งของเกฮิลลาห์ได้เขียนไว้ว่า:

“มีผู้ที่สงสัยถึงความสำเร็จสูงสุดในกิจการอันใหม่ ขององค์การยิวนี้ ความไม่เชื่อของพวกเขาขึ้นอยู่กับเรื่องที่ว่ายิวคงไม่มีอำนาจของรัฐบาล และ เกฮิลลาห์ของนิวยอร์กคงไม่อาจหวังอำนาจเช่นเดียวกับ เกฮิลลาห์ในโลกเก่าได้”

ในคำโฆษณานี้มีอยู่หลายแห่งที่ชี้ให้เห็นสถานภาพของ เกฮิลลาห์ในชีวิตของชาวยิว นอกจากนั้นแล้วชาวยิวทั้งหมดที่เข้ามาในอเมริกาล้วนแต่เคยอยู่ภายใต้เกฮิลลาห์ของโลกเก่าซึ่งอำนาจของมันมีอยู่เพราะใช้การบีบบังคับมาแล้ว การแบ่งแยกหรือทำลายเสรีภาพส่วนบุคคลก็คือหลักการพื้นฐานของรัฐบาลยิว สำหรับชาวยิว โดยชาวยิวนั่นเอง ก็จะเป็นอย่างอื่นไปได้อย่างไรเล่าเมื่อชาวยิวเป็นผู้จัดตั้งรัฐบาลโลกของผู้ที่มีไซยิวขึ้น?

อย่างไรก็ตามความคลางแคลงใจของชาวยิวบางคนก็ ไม่เป็นความจริง คือชาวอเมริกันมิได้ตัดทอนแต่อย่างใด เกฮิลลาห์ดำเนินการรณรงค์ของมันต่อไปและอเมริกาก็ยอมจำนน นิวยอร์กกลายเป็นเมืองของยิว ชาวยิวจึงมีอำนาจเหนือชีวิตแบบอเมริกัน ความคิดแบบอเมริกันและการเมืองของอเมริกาในระยะต่อมา แต่กระนั้นก็ตาม ชาวยิวก็ยังแสดงความรู้สึกถึงความไม่ปลอดภัยในการแย่งชิงอำนาจมานี้ อำนาจมิได้เป็นของผู้ที่ยึดมันไว้ มิได้เป็นของผู้ที่มีจำนวนมากกว่าหรือมีความสามารถยิ่งกว่าหรือผู้ที่เอาอำนาจนั้นไปใช้ได้ดีกว่า พวกเขาแย่งชิงอำนาจในอเมริกาไปอย่างหน้าด้านๆ พวกเขายึดอำนาจไปในวิธีที่ทำให้ดูเหมือนกับว่าการต่อต้านการชิงอำนาจนั้นก็คือความเคลื่อนไหวในทางที่ต่อต้านคนเชื้อชาติหนึ่ง เพราะฉะนั้น พวกเขาจึงยึดอำนาจไว้ได้นานเท่าที่เป็นอยู่ นี่คือวิธีเดียวที่จะอธิบายถึงความขลาดอายของชาวอเมริกันในเรื่องนี้ และเป็นสาเหตุของความรู้สึกไม่ปลอดภัยที่ชาวยิวมีอยู่ใน

สถานภาพของตัวเอง ชาวอเมริกันเป็นคนที่อดอดที่สุด ในโลกในอันที่จะลงมือทำการใดๆ ในเมื่อได้กลิ่นอคติทางเชื้อชาติหรือศาสนาเข้า ทำให้ไม่มีใครจะสนใจต่อเรื่องราวอย่างเช่นปัญหาชาวยิว และนี่ก็ทำให้คนที่ไม่มีความรู้ไปลงนามประท้วงต่อ “การต่อต้านพวกเซมิติก” ซึ่งจริงๆ แล้วถูกวางแผนไว้ให้เป็นการประท้วงการพิมพ์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับยิวออกมาเผยแพร่ การวางรากฐาน การจัดตั้งองค์การและความสำเร็จอย่างรวดเร็วของเกฮิลลาห์ในนิวยอร์กคือบทเรียนที่ทำให้โลกได้แลเห็นว่าชาวยิวสามารถจะทำหรือจะทำอะไรจริงๆ เมื่อเขาสามารถได้เต้าขึ้นไปสู่ตำแหน่งผู้ปกครองได้

ในเรื่องที่ว่าเกฮิลลาห์เป็นตัวแทนที่เป็นทางการนั้น อาจกล่าวเพิ่มเติมได้ว่าในเกฮิลลาห์นั้นมีตัวแทนของที่ประชุมกลางแห่งพระยิวในอเมริกา สมาคมวันออกแห่งพระยิวผู้ปฏิรูปนิกายอิสระแห่งบริติชโคลอม นิกายอิสระแห่งบุตรอิสราเอลแห่งอิสราเอล สหพันธ์ไซออนนิสต์อเมริกัน ยิวออร์ธอดอกซ์ ยิว “ผู้แยกตัว”lib ยิวรวม ยิวจน ยิวที่อยู่ในกฎหมายและยิวปฏิบัติแดง ในปี 1918 ซึ่งมีการประชุมอีกครั้งหนึ่งก็มีผู้มาร่วมคือนายธนาคารยากอบ เอช. ชิฟฟ์ นักกฎหมาย หลุยส์ มาร์แชลซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการอเมริกันยิวอดอล์ฟ เอ็ส. ออซส์ เจ้าของหนังสือพิมพ์ “นิวยอร์กไทมส์” ออตโต เอ. โรซาลสกี ผู้พิพากษาศาลทั่วไป ออตโต เอ็ช. กาย์นจากธนาคารคูฮ์น โลเอ็บแอนด์โค. และ เบนจามิน ชเลสซิงเกอร์ซึ่งเพิ่งกลับมาจากไปประชุมกับเลนินที่มอสโคว์ โยเซฟ ชลอสเบอร์ก เลขาธิการของสหพันธ์กรรมกรสังคมนิยมอเมริกา แมกซีไฟน์ผู้เพิ่งเป็นที่ปรึกษาของพวกผู้ปกครองบอลเชวิคแห่งรัสเซีย โยเซฟ บารอนเดส ผู้นำกรรมกร ฯลฯ บุคคลทั้งสูงทั้งต่ำล้วนแต่อยู่ที่นั่น พวกเขามาพบกันในเกฮิลลาห์ในฐานะที่เป็นชาวยิว มีทุกชนชั้นมาร่วมผนึกกำลังกันอย่างที่ไม่เคยมีใครทำได้สำเร็จเหมือนพวกยิวเลย พวกเขามาร่วมกันเพื่อความมุ่งหมายที่จะ “พิทักษ์ปกป้องสิทธิของชาวยิว” ■

(มีต่อฉบับหน้า)

1. เดียวนี้เกฮิลลาห์ได้ขยายงานและอิทธิพลออกไประหว่างชาติ กลายเป็นองค์การที่มีพลังอำนาจเรียกว่าสภายิวแห่งโลก